

Jeg tror derfor, det ærede Medlems Forslag vil føre nogenlunde til det samme som vort Forslag. Har et Parti overhovedet et nævneværdigt Antal Stemmer i en Kreds, vil Partiet opstille en Kandidat i den Kreds, for at han kan rejse ud og mønstre Stemmerne og om muligt skaffe flere, saa jeg tror ikke, der er vundet noget ved det ærede Medlems Forslag.

Saa sagde det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), at han jo ganske vist sammen med Højre var gaaet med til den midlertidige Valglov af 1894, men Tiden siden havde vist, at denne Midlertidighed ikke blev overholdt, og at en saadan Valgkredslov let stod i Fare for at blive endelig; derfor maatte det ærede Medlem nu være betænkelig ved at gaa samme Vej. Men dertil vil jeg svare for det første, at enhver Valgkredslov ifølge Sagens Natur har en vis midlertidig Karakter, det er ganske selvtølgelig. Saa længe vi have Enkeltmandskredse, saa længe Folketallet er afgørende og Befolkningen forøges ujævnt, mere nogle Steder end andre Steder, saa længe en Revision kan være nødvendig — og vi holde jo paa periodiske Revisioner, og det har ogsaa Højres Repræsentation gjort sig til Talsmand for —, maa enhver Valgkredslov have en vis midlertidig Karakter. Naturligvis kan man nok enes om visse faste Principper, faste Fordelingsregler. Det er det, der er Mangelen ved den nuværende § 32 i Grundloven, at den indeholder en Fordelingsregel, der nøder os til at forhøje Folketingets Medlemsantal mere end nødvendigt for at faa en nogenlunde ligeleg Fordeling af Kredsene. Naturligvis skal man søge at enes om faste Fordelingsregler, men selve Valgkredsloven maa nødvendigvis faa en vis midlertidig Karakter, naar man da ikke gaar over til Forholdstalsvalg. Der, indrømmer jeg, kommer man over de Vanskeligheder; men saa længe man holder paa Enkeltmandskredse, omtrent lige store Valgkredse, maa man en Gang imellem udjævne de Uretfærdigheder, der opstaa ved Befolkningens ulige Vækst, og faa en ny Valgkredslov. Altsaa, enhver Valgkredslov paa dette Grundlag maa faa en vis midlertidig Karakter.

Men dernæst har i øvrigt Højre sely, mange Aar efter at de have set, at Valg-

kredsloven af 1894 ikke fik saa midlertidigen Karakter, som de havde ventet, krævet en ny midlertidig Valgkredslov. Altsaa passer det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds' Argument slet ikke i dette Tilfælde, for saa sent som i 1905, da altsaa den midlertidige Valgkredslov af 1894 havde virket i 11 Aar, da det ærede Medlem havde set, at den fik en ret lang Levetid, stillede det ærede Medlem og hele Højre i denne Sag en Dagsorden, som jeg stadig beder det ærede Højreparti holde i Erindring, ogsaa naar de nu gaa til Sammenkoblingsparagraffen med Hensyn til Valgkredsloven. Da stillede hele det daværende Højre, de ærede Medlemmer N. Andersen, Barner, Birck, Dinesen, Ellinger, Hammerich, Lange, Martin Madsen, H. L. Møller, Piper og Poul Rasmusen, en Dagsorden, som kræver af Regeringen, at den enten skal fremsætte Forslag for Rigsdagen til en saadan Grundlovsændring, nemlig med Forholdstalsvalg, eller, hvis dette skulde vise sig ugørligt, fremsætte Forslag til en midlertidig Omlægning af de bestaaende Valgkredse, hvorved Ulighederne med Hensyn til deres Størrelse saa vidt muligt fjernes, indtil en Grundlovsændring maatte kunne gennemføres. Det, der altsaa nu foreligger fra Regeringens Side, er en ren og klar Opfyldelse af det Alternativ, hele Højre stillede op den 30. Marts 1905, og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds' Argumenter imod mig prelle af paa hans eget Standpunkt i 1905.

Til det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) har jeg følgende Bemærkninger at gøre: Det ærede Medlem ankede over den Formulering, mine Meningsfæller og jeg have søgt at give i Udvalget af de Antydninger, han fremsatte ved Sagens første Behandling; den var af en saadan Art, at han ikke kunde vedkende sig den. Det er rigtigt, naar det ærede Medlem siger det; men det er jo egentlig ikke vor Skyld. Vi kunde jo egentlig ikke gøre mere end sige: Har det ærede Medlem fra Fredensborg ved sine Udtalelser ved første Behandling ment dette og dette? Og saa gøre vi os den Ulejlighed, som ærlig talt det ærede Medlem fra Fredensborg selv burde have gjort sig: vi foretog det Arbejde, som vi havde